

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Rzeczpospolita Polska) w dniu 10 września 2007 r. — Magoora Sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Sprawa C-414/07)

(2007/C 269/59)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Magoora Sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 ust. (2) i (6) Szóstej Dyrektywy ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie temu, aby Rzeczpospolita Polska uchyliła całkowicie z dniem 1 maja 2004 r. dotychczasowe przepisy krajowe dotyczące ograniczeń w odliczaniu podatku naliczonego zawartego w zakupach paliwa do samochodów wykorzystywanych w opodatkowanej działalności, a w to miejsce wprowadziła również ograniczenia w odliczaniu podatku naliczonego zawartego w zakupach paliwa do samochodów wykorzystywanych w opodatkowanej działalności, ale opisanych przez prawo krajowe przy użyciu odmiennych kryteriów niż to miało miejsce przed dniem 1 maja 2004 r., a następnie, od dnia 22 sierpnia 2005 r., ponownie zmieniła powyższe kryteria?
- 2) W razie udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pytanie zawarte w punkcie pierwszym — czy art. 17 ust. (6) Szóstej Dyrektywy stoi na przeszkodzie temu, aby Rzeczpospolita Polska w ten sposób zmieniła powyższe kryteria, by w sposób faktyczny ograniczyć zakres odliczeń podatku naliczonego w porównaniu do przepisów krajowych obowiązujących 30 kwietnia 2004 r. lub do przepisów krajowych obowiązujących przed zmianą dokonaną z dniem 22 sierpnia 2005 r.; i czy przy uznaniu, że takie działanie Rzeczypospolitej Polskiej byłoby naruszeniem art. 17 ust. (6) Szóstej Dyrektywy należałoby uznać, że podatnik uprawniony byłby do dokonywania odliczeń, ale w granicach, w których zmiany przepisów krajowych wykraczałyby poza zakres ograniczeń w odliczaniu podatku naliczonego przewidzianych przez obowiązujące w dniu 30 kwietnia 2004 r. i uchylone w tej dacie przepisy krajowe?
- 3) Czy art. 17 ust. (6) Szóstej Dyrektywy stoi na przeszkodzie temu, aby Rzeczpospolita Polska — powołując się na przewidzianą tym przepisem możliwość ograniczania przez państwa członkowskie odliczania podatku naliczonego zawartego w wydatkach niebędących wydatkami ściśle związanymi z działalnością gospodarczą, takich jak wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe lub wydatki reprezentacyjne — mogła ograniczyć odliczenia podatku naliczonego

w porównaniu do stanu prawnego obowiązującego w dniu 30 kwietnia 2004 r. w ten sposób, że wyłączyła odliczenia podatku naliczonego przy zakupie paliwa do samochodów osobowych oraz innych pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony z wyjątkiem samochodów, o których mowa w art. 86 ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług w brzmieniu obowiązującym od dnia 22 sierpnia 2005 r.

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa 77/388/CEE Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 13 września 2007 r. — Anklagemyndigheden przeciwko Frede Damgaardowi

(Sprawa C-421/07)

(2007/C 269/60)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret (Dania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anklagemyndigheden

Strona pozwana: Frede Damgaard.

Pytanie prejudycjalne:

Czy wykładni art. 86 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾, z późniejszymi zmianami, należy dokonywać w ten sposób, że rozpowszechnianie przez osobę trzecią informacji o produkcie leczniczym, obejmujących w szczególności informację o leczniczych lub profilaktycznych właściwościach należy uważać za reklamę, nawet jeśli ta osoba trzecia działa z własnej inicjatywy i w całkowicie niezależny od wytwórcy lub sprzedawcy — z prawnego i faktycznego punktu widzenia — sposób?

⁽¹⁾ Dz.U. L 311, str. 67.